

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 194/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. O. F., bytom B., vo veci porušenia jeho práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Slovenskou republikou, Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. O. F. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2003 doručená sťažnosť Mgr. O. F., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Slovenskou republikou, Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, a súčasne žiadal rozhodnúť, že:

„1. Ministerstvo spravodlivosti SR zaplatí sťažovateľovi finančné zadosťučinenie za neprejednanie petitu ochrany osobnosti sp. zn. 23 C 5/98 vo výške 1 000 000 Sk.

2. Ministerstvo spravodlivosti vráti sťažovateľovi súdny poplatok za neprejednanie petitu ochrany osobnosti sp. zn. 23 C 5/98 vo výške 24 000 Sk.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ruší rozsudok o náhrade škody a uznesenie o vyňatí petitu ochrany osobnosti z konania podľa § 11 OZ o ochrane osobnosti, v právnej veci 23 C 5/98, z 21. 10. 1998, nakoľko bez splnenia procesných podmienok podľa O. s. p., ako je aj súhlas navrhovateľa s prerokovaním jeho petitu, nemožno pojednávať v právnej veci ani podľa O. s. p. a ani podľa hmotnoprávných ustanovení OZ, čím nemožno platne rozhodnúť vo veci samej.“

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 písm. b) a ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom ústavného súdu pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. II. ÚS 37/02, III. ÚS 186/03).

Ústavný súd listom z 24. septembra 2003 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov a doplnenie jeho sťažnosti o chýbajúce náležitosti stanoviac mu na to lehotu 15 dní od doručenia výzvy.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu, ktorú prevzal podľa poštovej doručky 3. októbra 2003, nereagoval a nedostatky sťažnosti v zmysle v nej obsiahnutého poučenia neodstránil, resp. sťažnosť nedoplnil.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

So zreteľom na tieto skutočnosti ústavný súd sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2003